

INFORMATIONSBULLETINEN

NYA PERU

**SEPTEMBER-OKTOBER 1997
NUMMER ETT**

**ORGAN FÖR VÄNSKAPSFÖRENINGEN
SVERIGE-DET NYA PERU**

**"FOLK-
KRIGET
KOM-
MER
OUNDVIK-
LIGEN
ATT
SEGRA!"**

1. REDAKTIONEN HAR ORDET.

Vänskapsföreningen Sverige-
det Nya Peru höll sitt årsmöte i
maj. På årsmötet beslutades
hur förenings verksamheten
skall utvecklas under perioden
fram till nästa årsmöte och en
ny styrelse valdes. Årsmötet be-
slutade att Månadsrapporten
skulle ändra namn till
Informationsbulletinen det Nya
Peru, detta är det första num-
ret av denna bulletin.
Informationsbulletinen det Nya
Peru skall komma ut sex gånger
om året och den ska innehålla
bilder, längre artiklar, mer ny-
heter osv. Det beslutades också
att tryckkvaliten skulle höjas
och att fler exemplar skulle
tryckas så att föreningen kan
sälja bulletinen och att i allmän-
het sprida den i större utsträck-
ning. Vi som arbetar med att
framställa bulletinen ser fram
mot de nya utmaningar som
dessa nya uppgifter innebär och
vi ska efter bästa förmåga axla
det ansvar som föreningens
medlemmar givit oss.

Detta första nummer av
Informationsbulletinen det Nya
Peru kommer till stor del att
handla om Ordförande Gonzalo,
Perus Kommunistiska Partis
ordförande. Det finns två anled-
ningar till varför vi ägnar detta

nummer främst till att delge
PKPs uppfattning om dess ord-
förande, de är: 1.) VFSNPs sty-
relse har beslutat att föreningen
ska stödja Folkkrörelsen Peru
(MPP*) i dess firande av 5 års-
dagen av Ordförande Gonzalos
mycket kända och synnerligen
viktiga tal av den 24e septem-
ber 1992 ("talet från bureen"),
styrelsen gjorde detta som ett
svar på MPPs Öppna brev (bre-
vet ingår i denna bulletin), och
2.) var och en som vill förstå PKP
och det peruanska folkkriget
måste förstå vilken roll Ordfö-
rande Gonzalo spelar för dessa,
vi har i denna bulletin valt att
försöka att på ett enkelt sätt för-
klara vem han är och återge
PKP-dokument som berör äm-
net.

Denna bulletin innehåller flera
texter som har översatts från
spanska, vi åtar oss det fulla
ansvaret för eventuella brister
och fel i översättningarna.

Vi hoppas att ni kommer att
uppskatta detta första nummer
av Informationsbulletinen det
Nya Peru och vi hoppas att vi
åtminstone har påbörjat utveck-
lingen av bulletinen i
överensstämmelse med det som
etablerades av årsmötet.

Redaktionen

*Förkortning av spanskans
Movimiento Popular Perú

INNEHÅLL

1.-REDAKTIONEN HAR ORDET.

2.-KOMMENTERADE NYHETER.

3.-ARTIKEL OM ORDFÖRANDE GONZALO.

4.-ÖPPET BREV FRÅN MPP.

5.-FLYGBLAD FRÅN MPP.

6.- ORDFÖRANDE GONZALOS TAL AV DEN 24:E SEPTEMBER 1992.

7.-PKP-DOKUMENTET "ANGÅENDE GONZALOS TÄNKANDE".

8.-"GONZALOS TÄNKANDE ÄR SEGERGARANTI TILL KOMMUNISMEN", DIKT AV KOMBATTANTEN MARCIA.

9.-UTDRAG UR "INTERVJU MED ORDFÖRANDE GONZALO".

2.KOMMENTERADE NYHETER.

Enligt den information som DINCOTE har erhållit så är Demetrio Huamam, alias "Reynaldo" eller "Sergio", SL:s (Sendero Luminoso) politiska ledning. Detta avslöjande om nr. 1 i SL:s motsträviga fraktion kommer från en poliskälla. Med gripandet nyligen av Huaman, i Huaraz, som också är en av organisationens grundare, blir Oscar Ramires alias "Feliciano" den "militära ledningen", den högsta ledaren.

El Expresso

Reaktionen fortsätter att försöka sprida förvirring bland massorna och visar också klara bevis på egen förvirring. De skriver om den motsträviga fraktionen. Det finns bara ett Parti, Perus Kommunistiska Parti och ledarskapet innehas av Ordförande Gonzalo. Reaktionen kan gissa och experimentera, men fakta är klara. Det finns inga "fraktioner inom Sendero Luminoso", det finns däremot en röd och en svart linje, den förra i Partiet och den andra utanför. Den svarta revisionistiska och kapitulationistiska högeropportunistiska linjen är död, men inte begravnen, resterna

måste också rivas i stycken. En annan sak som vi ska ha klart för oss är att Ordförande Gonzalo är Partiets ledare och att kamrat Feliciano sekunderar honom och leder den röda linjen tillsammans med andra kamrater.

Marcos Izabeta, den Högsta Domstolens nuvarande president i Lima, har erkänt att de peruanska domarna är utsatta för hård press från regeringen, men också från oppositionen, för att domslut som skall vara gynsamma för dem. Izabetta offentliggjorde detta för utländsk massmedia, tillsammans med två andra medlemmar av den högsta domstolen.

De flesta tidningar (28-08-97)

Motsättningarna mellan reaktionens olika grenar och fraktioner ökar hela tiden med Folkkrigets frammarsch och Fujimori visar på nytt att han inte kan ena reaktionen. Reaktionens tre uppgifter (för-
inta folkkriget, återuppliva den byråkratiska kapitalismen och rekonstruera den gamla staten) flyter längre och längre ur deras sikte och de tre kriterierna (att revisionismen och opportunisten inte kan påverka massorna, att folket stöd-

jer PKP och att reaktionen inte kan styra) för en revolutionär kris håller på att uppnås och kriteriet att inte reaktionen kan styra längre är till stor del uppfyllt.

En SL kolonn dödade natten till söndagen den 24:e två ledare för en kommitté för självförsvar i Nueva Chaglla i Huaraz. Polisen har också rad anmälningar från transportörer angående olika senderistiska grupper som ska ha stoppat dem på vägen för att få dem att lyssna på subversivt prat och att få transportörerna skulle ge "bidrag" med 10 soles.

La Republica (28-08-97)

Två döda och en skadad blev resultatet av de kontrastomstörtande och omstörtande aktioner som genomfördes i provinsen Leoncio Prado (Huanuco). Dessa aktioner utfördes mellan den 26:e och 27:e augusti och en SL-medlem, en förman dog och en bonde blev skadad. Denna senderist-grupp sägs ha varit ledd av en kvinna och är den samma som dödade två ronderos.

El Comercio (29-08-97)

Minst två subversiva från SL och en soldat dog i en väpnad

sammanstötning i de centrala djungelområdena, informerar lokala myndigheter. Sammanstötningen ägde rum den 21:a augusti i Quimabeni, i Junindepartementet, där en senderist-kolonn genomförde ett bakhåll på en armépatrull. *Expreso* (26-08-97)

Partiet visar gång på gång att de är i stånd att erövra makten i hela landet, kröken som Ord-förande Gonzalos gripande innebar håller på övervinnas genom att utveckla folkkriget,. Det genomförs aktioner i hela landet, och folkets fiender och förrädare vet att de inte kan fortsätta att leka med det peruan-ska folkets liv.

Enligt en opinionsmätning från Analytiker och Konsulter, där Bernardo Verjovsky är chef sägs det att 63,3% inte godkänner Fujimoris regering och en 31,35% gör det; Att 66% av befolkningen stämp-lade regeringen som diktato-risk och bara 27,5% som de-mokratisk; Angående förtro-ende för Fujimori, så sa 66% att de inte litar på Fujimori, medan 27% gör det. *Gestion, La Republica och Expreso* (25-08-97)

Vi kan ju bara tänka oss hur populär Fujimori är i verklighe-

ten när reaktionen själva talar i dessa siffror. Att runt 65% av de tillfrågade svarade med ett ogillande av Fujimoriregimen i samtliga tre frågor, visar rätt ordentligt hur sann myten är om "den mest populäre presidenten någonsin", som är vanlig i me-dia utanför Peru. Detta nämns ofta i samband med att han skulle fått de "högsta" procent-talet av rösterna någonsin, men då räknar man bort den stora majoriteten som förkastar eller öppet förkastar systemet och inte röstade, röstade blankt el-ler lämnade in ogiltiga röst-sedlar.

Eduardo Gonzalez Cueva me-nar att en universitetsstudents dödsfall nyligen i Tacna, och Yenuri Chihuahua, det barn som dog nyligen i Comas när militä-rerna grep honom för rekry-tering, visar att "de flesta in-stitutioner i Peru som utö-var makt, är mekanismer av klassiskt och rasistiskt våld . *La Republica* (25-08-97)

Människor är så ovilliga att gå in i den peruanska reaktionära armén att militären måste an-vända grovt våld för att upprätt-hålla kadaver disciplinen. Vål-det mot civilbefolkningen ökar mer och mer för varje dag, och ett exempel på detta är de 600

fångar som inte ens är dömda - det är detta Fujimoriregeringen och andra regeringar kallar "demokrati".

Fujimoris regering avslog tillfälligt att Röda Korsets internationella kommitté skall få besöka terrorister och fångar dömda för fosterlandsförräderi. Beslutet meddelades personligen av president Fujimori.

De flesta tidningar (20-08-97)

Inte ens Röda Korset som i många fall varit den peruanska reaktionens följeslagare får se i hur stor grad de bryter mot konventioner och överenskommelser de skrivit under om fångars rättigheter etc. Vi måste komma ihåg att några veckor innan den 19:e juni 1986 tilläts inte heller Röda Korset att komma in i olika fängelser. Varför har Fujimori tagit detta beslut nu?

CentrominPerus arbetarförbund, anmäler i ett öppet brev stängningen av Yauricocha- och Morochagruvorna där 600 arbetare ska bli sparkade. Arbetarna kräver att myndigheterna uttalar sig om detta, att de slutar sparka massorna och att den allmänna privatiseringen skall upphöra.

Veckotidningen Si (04-08-97)

Ett konsortium mellan ett Peruanskt företag (PetroPeru) och två från USA (Pan Energy exploration and production och Buenaventura Ingenier) har undertecknat ett kontrakt för att exploatera och exportera kolväten i departementen Ucayali och Huanuco. Den inledande investeringen beräknas till 21 miljoner amerikanska dollar.

Presidenten för PetroPeru, Juan Assereto, meddelade i tidningen Expreso att företaget skall skriva på ytterligare 10 kontrakt med internationella oljeföretag för att leta efter och exploatera olja inom hela det peruanska territoriet. Några av de största oljeföretagen är Enterprise Oil Exploration Ltd (med 60%) och AEC International (med 40%), och denna investering kommer att ge 40 miljoner amerikanska dollar.

The International Finance Cooperation (IDC) som finansierar Världsbanken (WB) har beviljat en kredit på 120 miljoner amerikanska dollar.

Perus och USAs regeringar har hittat sin "ersättning" för odling av kokablod. Därför har USA bidragit med mer pengar

som överenskommet: 12 miljoner amerikanska dollar. Tidningen Expreso meddelade att avtalet undertecknades i maj 1995 med ett inledande bidrag på 32 miljoner amerikanska dollar och USA lovade att bidra med mer om programmet utvecklades effektivt.

Alberto Fujimori har offentliggjort att regeringen skall sälja statens aktier i privata företag, bland dessa Telefonica del Peru, Edegel, Edelnor och Banco Continental. Det beräknas att detta kommer att ge 1 300 miljoner amerikanska dollar.

Fujimori har gått åt alla håll att den peruanska ekonomin har gått framåt med honom, men det han gör i praktiken är att sälja ut mycket som möjligt för att försöka skapa en tillfällig blomstring. Med dessa åtgärder har Fujimori inte kunnat få Peru i en bättre ekonomisk situation, faktum är att Perus utlandskulder nästan har fördubblats redan efter två år av hans andra mandat. Och ett av de villkor som yankee imperialismen ställer för att fortsätta låna ut pengar är att Fujimori förintar Folkkriget - vi ser ju hur "bra" det har gått. Under juli månad genomfördes olika demonstrationer och strejker i

hela Peru bl.a. för att det peruanska folket inser att deras ekonomiska situation blir allt sämre. Men vilka äger dessa nationella företag? Vilka var emot att sälja ut statsägda företag? Det peruanska folket fortsätter att protestera mot nya privatiseringar.

Massornas vrede över att de kommer att stå utan jobb är inte konstig, Fujimoris ekonomiska program har kört Peru in i en ännu värre återvändsgränd än det någonsin varit i. Politiken har skördat sina offer och de blir inte färre. Missnöjet bland massorna ökar för varje dag och Partiet går framåt genom Folkkriget. Alan Garcias regim förde in Peru i en ekonomisk kris, men den som följer Fujimori är än djupare och gör att Garcias knappt förtjänar namnet kris, trots hyperinflation m.m. Fujimori fick ner inflationen till en början, men nu stiger den igen.

De 30 arbetare från Compania General Geofisica (CGG) som kidnappades av en kolonn på 60 senderister i Satipo har nu befriats efter att ha lämnat ifrån sig mat, kläder och en stor mängd ficklampsbatterier. Händelsen inträffade nära Rio Ene. De Väpnade Styrkorna har

börjat utveckla operationer för att gripa de subversiva.

La Republica, Expreso (18-08-97)

Partiet genomförde här en väpnad agitation och propaganda-aktion, och att reaktionen kallar det för kidnappning när man går in på en arbetsplats och håller möte och pratar med massorna det är inte märkligt. Ett imperialistiskt företag höll på att undersöka möjligheterna att ta ut olja på platsen och hade anlitat ett peruanskt dotterbolag för att göra det. Efter aktionen drog sig FBA tillbaka och reaktionen hittade inte en enda kombattant, trots att man satt in mycket massiva insatser.

En ung universitetsstudent (Rony Gustavo Aduvire Condori, 21 år) som rekryterades av armén har hittats död i närheten av Tarapaca kaseren. Hans klasskamrater krävde att myndigheterna skulle undersöka och straffa de ansvariga för brottet.

De flesta tidningar (01-08-97)

Vi ser klart och tydligt vilka som är massornas fiender. Reaktionen i Peru är känd för att göra sig av med personer och kanske denne unge man inte gick i reaktionens fotspår.

Fast det sägs att relationen mellan Peru och Chile är bra, har det sistnämnda landet uttryckt sin vilja att skaffa nordamerikanska jaktflygplan, F-16, som svar på Perus köp av MIG-29-flygplan. Men om MIG-29 är gamla flygplan som de chilenska militära befälen säger; varför är de då så desperata att skaffa nordamerikanska F-16 jaktflygplan? Än en gång kommer alliansspöket fram mellan Chile och Ecuador i vilket en av de huvudsakliga pådrivarna var general Augusto Pinochet.

Veckotidning Si (04-08-97)

På första sidan av tidningen New York Times från den 31:a maj meddelas att den "goda affär", som president Fujimori offentliggjorde, där 12 st flygplan modell MIG-29 inköptes för 300 miljoner amerikanska dollar, verkar vara ett fiasko. Flygplanen har varken garanti eller servicekontrakt som ens antyder att de kan vara stridsklara. New York Times säger: "Att köpa flygplan modell MIG-29 från Vitryssland var som att köpa ett kylskåp i en secondhandaffär och efteråt märka att det inte finns någon garanti eller några reservdelar."

New York Times (1-06-97)

När man frågade den nordamerikanska regeringens källor varför utrikesdepartementet bekymrar sig så mycket om att Peru köpte flygplan modell MIG-29 medan USA godkände att Ecuador köpte israeliska flygplan modell IK-FIR, med nordamerikanska motorer, svarar de att MIG-29 är teknologiskt bättre och detta skapar en "ojämvikt" i regionen.

Expreso (26-06-97)

Upprättandet av Folkrepubliken Peru kommer allt närmare, det vet PKP och t.o.m den peruanska reaktionen. Därför tänker yankeeimperialismen försöka stoppa det oundvikliga antingen med en direkt invasion eller indirekt genom grannländerna. Målet är att vara Latinamerikas enda hegemonist och det som hotar detta är Folkkriget. För att behålla kontrollen över den peruanska armén vill de vara de enda som säljer vapen till Peru. Men vad säger PKP om att den reaktionära armén får mer vapen? Bra, för vi kommer ta dem till sist, deras moderna vapen.

Federico Salazar anser att:
"Alan Garcia har kommit tillbaka. Det var han som etablerade ett kontrollsystem i hela

statsmakten. Han var den första som steriliserade de konstitutionella organens kontroll. Garcia var statlig medan Fujimori är en mycket modern merkantilist. Båda två kontrollerade den rättsliga makten, Parlamentet och nu den Konstitutionella Domstolen. De vill koncentrera all makt, utan några gränser.

Gestion (31-05-97)

Efter att tre kongress ledamöter har anmält Vladimiro Montesinos Torres, som är **N a t i o n e n s** Underrättelsetjänsts assessor för att illegalt berika sig på statens pengar, har Nationensåklagare Miguel Aljovin Swayne beslutat att lägga ner anmälan
Expreso (03-06-97)

Varför behöver Fujimori koncentrera all makt hos sig själv? Frukter Fujimori att makten går honom ur händerna? Till och med den peruanska reaktionens tidningar märker nu att Fujimori allt mer visar sin fascistiska sida. Garcia var en APRA-korporativist som inte skydde några medel, men Fujimori har om möjligt gått ett steg längre. Även detta visar hur reaktionen blir mer och mer förtvivlad, Folkkriget har inte krossats och Fujimoris allt mer öppna diktatur får bara ännu

större massor att vända sig mot den.

Montesinos är direkt tillsatt av Förenta Staterna och kommer inte att avsättas förrän de vill ha bort honom eller Folkkriget segrar, detta är något som den reaktionära oppositionen inte förstår. Detta är Fujimoris "demokrati".

Den femte juni avslutades de amerikanska staternas organisation, OEAs 27:e allmänna församling. Församlingen genomfördes för första gången i Lima. De två mest framträdande punkterna var "Amerikansk strategi mot droger" som blev godkänd i december 1996 och "Kampen mot korruptionen". Andra punkter togs åter upp, såsom resolutionen om "Amerikanska Kooperationen för att Förebygga, Bekämpa och Förintä Terrorismen".

De flesta tidningar (06-06-97)

Den Peruanska regimen känner sig hotad, med all rätt, av Folkkrigets frammarsch och självklart känner även de övriga Latinamerikanska staternas regimer så. Med yankee-imperialismen i spetsen kommer de att bekämpa det med alla medel och intervensera om deras herre så vill. Ett land i Latinamerikas hjärta där den

röda fanan hissas högt och lyser uppmanande till grannstaternas folkmassor är det sista de vill ha. Därför samarbetar de gärna med varandra för att krossa det som de betecknar som "terrorism" under namn som "kampen mot droger".

Dagen efter blev Kongressens president, Victor Joy Way, tvungen att erkänna att det var hans handstil, att det var han som skrev en plan angående överenskommelse med massmedia om att skriva gynnsamma saker om regeringen. Joy Way försökte säga att det inte var meningen att dessa överenskommelser skulle genomföras. Detta är verkligen omoraliskt. Vi måste bara komma ihåg att Alan Garcia lät importera tidningspapper bara för att han hade för avsikt att muta tidningarna.

Expresso (08-06-97)

Enligt honom själv har Joy Way aldrig haft ett möte med ägaren för Frecuencia Latina för att denna skulle skriva gynnsamma saker om regimen. Han säger att dessa anteckningar bara är privata saker som han skrivit i sin anteckningsbok: "Jag har inte visat dessa anteckningar för

någon", "det är bara mina anteckningar", sa han.

De flesta tidningar (07-06-97)

Alla vet att det råder diktatur i Peru och vem som kontrollerar massmedia.

En terrorist från Sendero Luminoso, Ruben Rodrigues Yrupalla (37 år) alias "kamrat Roque" har fångatagits av DINCOTE den 19 maj. Enligt DINCOTE så var Rodrigues slöjdlärare från 1993-1997.

El Comercio, (04-06-97)

I två polisingripande som genomfördes i södra och norra Peru blev två misstänkta medlemmar av Sendero Luminoso gripna, en av dem blev gripen i Cajamarca och den andre i Puno.

La Republica, (28-06-97)

Tre misstänkta terrorister har gripits i San Juan de Miraflores av DINCOTE. När de greps beslagtogs fyra gevär.

El Comercio, La Republica, (29-06-97)

En av Senderos Luminosos medlemmar, Romel David Cabada Temoche (34 år) alias "kamrat Romerl" eller "doktor" har gripits den 7:e maj i San Juan de Lurigancho. Det

var Cabada som deltog i en attentat mot Kongressens president Victor Joy Way, då en bilbomb placerades utanför hans bostad och när han deltog i mordet på Pascuala Rosado som var en grannskapsledare i Huaycan. Enligt DINCOTE så var Cabada den militära befälet i det så kallade "rörliga nätet" av Metropolitan Regional Kommitté. *El Comercio, La Republica (060697)*

Den peruanska reaktionen tror att genom att gripa ett tjugotal "senderister" på tre månader är en stor seger för dem. Vi kan se hur ineffektiv den peruanska armén är och hur liten skada folkkriget utveckling åsamkas av deras desperata åtgärder.

3.ARTIKEL

Det är många som har uppfattningar om Ordförande Gonzalo. Det är också många som har uppfattningar om vilken roll som han spelar för Perus Kommunistiska Parti (PKP) och för den peruanska revolutionen. Vi skriver den artikel för att bidra till att reda ut begreppen kring vem ordförande Gonzalo är och hur PKP ser på honom.

Vem är Ordförande Gonzalo?

Ordförande Gonzalo är Abimael Guzman Reynosos namn i strid, dvs det namn han använder inom partiet. Han föddes den 3:e december 1934, började intressera sig för politik under den senare delen av gymnasiet, bildade en studiegrupp tillsammans med några vänner och gick med i det Kommunistiska Partiet under 1950-talet. Den första marxistiska bok han läste var Lenins "Ett steg framåt, två steg tillbaka". Ordförande Gonzalo var vid denna tid inte Partiets ordförande, det blev han senare. I Partiet deltog han försvaret av Stalin (med an-

ledning av angreppen som Chrustjev revisionisterna i Sovjet riktade mot Stalin) och senare åkte han till Ayacucho och det var där som han började förstå Ordförande Mao Tsetung och böndernas roll och så avancerade han i sin förståelse av marxismen, Ayacucho var av avgörande betydelse för honom bla i frågan om revolutionens väg. Ordförande Gonzalo läste "Ett förslag rörande den internationella kommunistiska rörelsens allmänna linje" (ett dokumentet som Ordförande Mao Tsetung och de kinesiska kommunisterna skrev i polemik mot Chrustjev och hans revisionister i Sovjetunionen) och det var så han började känna till den stora kampen mellan revisionismen och marxismen och han beslöt sig för att hänge sig åt att arbeta i Partiet och att sopa bort revisionismen.

I Partiet bildade ordförande Gonzalo tillsammans med andra kamrater den röda fraktionen, detta pga det vid denna tid fanns flera fraktioner som kämpade inom PKP. Den röda fraktionen bildades enligt de av Lenin etablerade kriterierna för hur en fraktion ska verka och med Ordförande

Gonzalo i spetsen drev den röda fraktionen ut reviosionismen ur PKP, detta var en process som varade många år men tack vare ordförande Gonzalos riktiga ledning av tvålinjerskampen inom Partiet återupprättades Partiet som "den hjältemodige kämpan" och det började förbereda sig för inledandet av den väpnade kampen.

Ordförande Gonzalo studerade och analyserade PKPs historia och fann att partiets grundare José Carlos Mariátegui hade varit en stor marxist-leninist och att han hade gjort en mycket god analys av det peruanska samhället, men att denna hade förvrängts och övergetts av revisionisterna i PKP. Därför fastslog Ordförande Gonzalo att det var nödvändigt att återta Mariáteguis väg och att återbilda hans parti. I denna process och i processen för att analysera det peruanska samhället avancerade han i att tillämpa marxismen till den peruanska revolutionens konkreta förhållanden och det var så som gonzalos tänkande började ta form (för mer om gonzalos tänkande se PKP-dokumentet "Angående gonzalotänkande" som ingår i denna bulletin).

Ordförande Gonzalo leder inte bara Partiet ideologiskt och i tvålinjerskampen, han var också den som ledde dess organisatoriska uppbyggnad. Det var han som visade hur Partiet, armén och enhetsfronten skulle byggas upp. Ordförande Gonzalo förstod att bygga upp Partiet som en "krigsmaskin" med syfte att föra folkkrig för att erövra och försvara makten. Han förstod att bygga upp den revolutionära armén som en folkarmé och som skulle vara den huvudsakliga formen av organisation. Han förstod att bygga upp de alstrade organisationerna genom att organisera massorna utifrån deras specifika dagskrav för att de skulle sprida Partiets linje inom fronten.

Ordförande Gonzalo slog fast att den peruanska revolutionen skulle följa vägen att omringa städerna från landsbygden och att huvudarenan för kampen skulle vara landsbygden, men att kampen i städerna var ett nödvändigt komplement. Det var ordförande Gonzalo som ledde uppbyggandet av Folkets Gerillaarmé (som senare blev Folkets Befrielsearmé) och det var ordförande Gonzalo som ut-

betade partiets planer som
de till att den väpnade kam-
inleddes den 17e maj 1980.
var Ordförande Gonzalo
ledde folkkriget utveckling
uppbyggandet av den nya
kten, det är tack vare hans
ning, och de kamrater han
dat, som folkkriget har avan-
t ditt det har gjort idag.

är på grund av detta som
PKP talar om Ordförande
zalo som "partietsenighets-
rum", "Partiets och revolu-
en Ledare**" och man anser
om vara "den störste le-
e marxist-leninist-maoi-
i världen idag (mer om
i andra dokument som in-
denna bulletin).

**andet av Ordförande
zalo och världs-
panjen för att försvara
liv.**

rande Gonzalo greps den
september 1992 i en förort
ima. Hans gripande
erades ut av den peruan-
aktionen och de interna-
a mediabolagen som det
ande slaget mot PKP och
get det leder. De peruan-
aktionärerna var i sjunde

himlen och fick
gratulationshälsningar från
bla Förenta Staternas kongress.
De trodde att nu var PKP i stort
sätt besekrat och att Partiet nu
inte skulle var förmöget att föra
folkkriget till seger och att det
bara var en fråga om tid innan
Partiet var förintat. De vill ut-
nyttja situationen till max och
avsåg att förudmjuka ordfö-
rande Gonzalo den 24:e septem-
ber (-92) genom att visa upp
honom för världen i en stor stål-
bur iklädd en svartvitrandig
fångdräkt, men Ordförande
Gonzalo höll ett kraftfull tal
(hela talet finns med i denna
bulletin) som helt förstörde
reaktionärernas planer att för-
ödmjuka honom. Talet är ett do-
kument som PKP lägger stor vikt
vid och som det säger "strålar
kraftfullt och segerrikt inför
världen".

Reaktionens drömar om att
stoppa folkkriget genom att
gripa Ordförande Gonzalo kros-
sades omedelbart av PKP som
fortsatte att föra fram folkkriget
i enlighet med de planer som
hade antagits av partiets
Centralkommittés Tredje ple-
narsammantråde, dvs den
fjärde strategiska planen för
folkkrigets utveckling och den

sjätte och näst sista militära planen som heter "Bygg upp Maktens Erövring!". Folkkriget har inte stannat upp en minut och Partiet och dess organisationer fortsätter att rycka allt närmare Maktens erövring i hela landet. Ordförande Gonzalo själv slog i sitt Tal fast att hans gripande endast var "en krök på vägen" och inte ett stort nederlag. Denna "krök på vägen" håller PKP och folkkriget på att övervinna genom att tillämpa den andra delen av den sjätte militära planen, denna del heter "Övervinn kröken, utvecklande folkkriget!", denna process närmar sig nu sitt slut.

Den "rättgång" som de peruanska reaktionärerna iscensatte mot Ordförande Gonzalo var en fars. Ordförande Gonzalo nekades försvarsadvokat, domarna var alla militärer med svarta huvor (för att dölja deras identitet för folket) och anklagelserna lästes bara upp och sen avkunnades dom: livstids fängelse. Sedan oktober 1992 har Ordförande Gonzalo suttit fängslad i en 2x2 meter stor isolationscell, nekats besök av advokater och han nekats läkarvård.

I princip omedelbart efter Ordförande Gonzalos gripande bör-

jade olika krafter över hela världen organisera sig för att försvara ordförande Gonzalos liv och den Revolutionära Internationalistiska Rörlesen (en internationell samanslutning av revolutionära och kommunistiska partier och organisationer som PKP är medlem i sedan dess bildande 1984) förde fram en kampanj som heter "Sätt himmel och jord i rörelse för att försvara Ordförande Gonzalos liv!" och kort därefter bildades den Internationella Nödkommitten för att försvara Abimael Guzmans Liv.

Det var en helt nödvändig kampanj för hotet mot Ordförande Gonzalos liv var, och fortsätter att vara, väldigt konkret. Direkt när Ordförande Gonzalo greps började diktatorn Fujimori tala om att man skulle återinföra dödsstraffet, formellt har den gamla peruanska staten inte dödsstraff men det är inte något som hindrar den från att massakrera obeväpnade folkmassor, skjuta ihjäl fångar i deras celler, mörda oliktänkande, osv). Risken var också stor att reaktionärerna skulle försöka mörda Ordförande Gonzalo och sen påstå att det skett under ett "flyktförsök" alternativt ett "fritagningsförsök".

ationella Nödkommittén
 ett försvara Abimael
 ans Liv blev snabbt en
 stor och omfattande or-
 tion med avdelningar i
 olika länder alla kontinen-
 dalkommittén sände ut ett
 som kallade till försvar
 förande Gonzalos liv och
 pprop blev undertecknat
 isentals personer inklu-
 e arbetare och bönder
 la världen, revolutionä-
 anti-imperialister, revo-
 ära krigsfångar,
 entsledamöter och
 persolingheter som tex
 gruppen Rage Against the
 e, den svenske författa-
 Myrdal mfl. Organisa-
 som det kurdiska
 rpartiet (PKK) och
 rnas Kommunistiska
 tryckte sin solidaritet.
 umittén genomförde en
 olika aktiviteter, allt från
 la flygblad för att mobi-
 lassorna i försvar av
 nde Gonzalos liv till att
 elegationer till Peru för
 a press på Fujimori-re-
 r att den skulle respek-
 rdförande Gonzalos
 ter som krigsfånge och
 försöka besöka Ordfö-
 onzalo. Här i vårt land
 avdelningar av den In-

ternationella Nödkommittén i
 Stockholm och Malmö.

Den internationella pressen på
 Fujimori-regimen var en bidra-
 gande orsak till att den hindra-
 des från att mörda ordförande
 Gonzalo, och dess roll ska inte
 undervärderas, men det som
 framförallt hindrade dem från
 att mörda Ordförande Gonzalo
 var naturligtvis det peruanska
 folkets kamp.

Hotet mot Ordförande Gonzalos
 liv kvarstår. Fujimori sade 1995
 i en tidnings interjuv att Ordfö-
 rande Gonzalo skulle dö inom
 tre år på grund av de förhållan-
 den under vilka han var fängs-
 lad, dvs att den regim han själv
 står i spetsen för försöker mörda
 Ordförande Gonzalo!

Vi anser det var fullt i linje med
 vår förenings syfte att försvara
 Ordförande Gonzalos liv och vi
 vill mana till en mångdubbling
 av våra ansträngingar för att
 försvara Ordförande Gonzalos
 liv.

Lönghistorien om "freds- överenskommelsen" och den högeroppurtunistiska linjen.

Under den senare delen av 1993
 lanserade fujimoriregimen, till-

sammans med sin herre yan-kee-imperialismen och med hjälp av en liten grupp som förätt den peruanska revolutionen, en lönghistoria om att Ordförande Gozvalo ville förhandla fram en fredsöverenskommelse mellan PKP och den gamla peruanska staten. Man visade upp ett videomontage där en person som vagt påminde om Ordförande Gonzalo undertecknade ett brev som bad om fredsförhandlingar, dessa brev har sedan visats upp och tillskrivits Ordförande Gonzalo av den peruanska reaktionen. Detta var falskt, det var en lönghistoria och inget annat.

Den gamla peruanska staten använder sig systematiskt av lönghistorier tillverkade av SIN (den gamla peruanska statens säkerhetstjänst) och CIA (Föränta Staternas "externa" säkerhetstjänst). Flera gånger har den gamla staten trumpetat ut lönghistorier som att "Sendero har splittrats", "Sendero är narco-terrorister" etc. Hundratal gånger har diverse partikadrer förklarats döda och oräknerliga gånger har PKP beskyllts för att mörda oskyldiga bönder, påstående som aldrig har tålt någon som helst

seriös granskning. När PKP gjort aktioner mot folkets fiender (angivare, organisatörer av kontrarevolutionära dödspatruller, torterare etc) framställer reaktionen dessa kontrarevolutionärer som om det var några helgon som bara menat väl (vilket de i för sig också viljat, de har arbetat för förtryckarnas våll). Så det är absolut ingen nyhet att reaktionen använder sig av lönghistorier, det är en del av den psykologiska krigsföringen inom imperilisterna sk "lågintensitets-krig". Men denna lönghistoria har fått större effekt än de tidigare, detta har till väldigt stor del att göra med den grupp av föräddare som är förespråkare för en revisionistisk och kapitulationistisk högeropportunistisk linje.

PKP har fastslagit att lönghistorian om "fredsöverenskomsten" fördes fram av reaktionärerna med de kortsiktiga målen att vinna valen, att förhindra det firande som PKP genomförde med anledning av de hundra åren (1893-1993) sedan Mao Tsetungs födelse och att tysta ner Cantuta-fallet (detta var en stor skandal som uppstod pga att det avslöjades i peruansk

ress att PKP hade beskyllts för
rott begånga av en av reaktion-
ens dödspatruller), och med det
ingsiktiga målet att förintä
llkriget och inom detta att
örda Ordförande Gonzalo.
et fåtal som förde fram den
revisionistiska och
kapiutlitonistiska höger-
opportunistiska linjen bestod av
filtratörer, förrädare,
kapiulatörer och gamla
revisionister. Denna höger-
opportunistiska linje kallar PKP
r revisionistisk därför att den
rsöker "revidera" (vilket i sitt
isen innebär att negera)
onzalos tänkande och för
apitulationistisk därför att den
stoppa folkriget oh kapitu-
ra inför imperialismen och re-
ktionen.

en högeropportunistiska lin-
n uppstod inte över en natt,
n hade en utveckling som
artade med opposition på
entralkommitténs Andra
enarsammanträdde (-91) mot
t man skulle fastslå att man
mit in i den Strategiska Jäm-
kten (det långvariga folkrigets
dra skedde), därefter gick
visionisterna vidare och lät bli
t publicera delar av doku-
ent, osv. Men den höger-
opportunistiska linjen kom ald-

rig till att bli strukturerad (dvs
att revisionisterna började ar-
beta som ett parti inom partiet)
utan det blev den först i fängel-
serna. Det var olika personer
(infiltratörer, förrädare,
kapiulatörer och gamla
revisionister) som i fängelserna
träffades och stukturerade den
högeropportunistiska linjen och
då var de redan utanför själva
Partiet. Det som är speciellt med
denna revisionistiska linje var
att de planerade sitt handlande
i direkt samförstånd med impe-
rialismen och reaktionen, dvs de
drog upp gemensama planer för
hur de skulle agera tillsammans
för att få mest genomslagskraft
med sina lömska handlingar.
Det var så som lönghistorian om
"fredsöverenskomsten" utarbe-
tades av yankee-imperialismen,
fujimoriregimen och revisioniste-
rna tillsammans. Höger-
opportunisterna assisterade
med allt från direkt angiveri till
att skriva texter som föresprä-
kade deras linje, dessa texter på-
stod de sedan härstamade från
Ordförande Gonzalo men detta
var naturligtvis falskt. Höger-
opportunisterna har gjort allt de
kunnat för att ge lönghistorien
" trovärdighet", de främsta
talemsmännen för höger-
opportunisterna påstår sig ha

träffat Ordförande Gonzalo och att allt står väl till med honom och hans hälsa vilket till och med Fujimori själv erkänner inte är sant. De hänvisar ofta till fotomontaget, men med det kan de inte övertyga någon. De påstår att Ordförande Gonzalo skulle gjort ett telefonsamtal till en individ i Stockholm och då givit honom direktiv om att han skulle arbeta för "fredsöverenskomsten", detta påstående är fullkomligt bisarrt, för det första därför att Ordförande Gonzalo på intet sätt står bakom den högeropportunistiska linjen, för det andra därför att om nu Ordförande Gonzalo fick möjlighet att komma i kontakt med någon skulle han naturligtvis försöka sätta sig i kontakt med Partiet och Centralkommittén, inte med en person i utkanten av partiets arbete.

Den högeropportunistiska linjen förde fram olika argument som de menade talade för "fredsöverenskomsten", man talade bla om "den strategiska reträtten inom den proletära världsrevolutionen", "det saknas proletär ledning för folkkriget", "den gamla staten löser sina uppgifter" osv. Detta är

klara revisionistiska uppfattningar, om den påståda "reträtten" fasthåller PKP det som etablerats av Ordförande Gonzalo att vi befinner oss i en ny stor våg av den proletära världsrevolutionen (inledandet av folkkriget i Nepal är ännu ett bevis på riktigheten av detta); att det "saknas proletär ledning" är ett befängt påstående som tillbakavisats av fakta tusen och en gånger i folkkrigets utveckling, det står klart för alla att Centralkommittén med kamrat Feliciano leder folkkriget allt närmare Maktens erövring i hela landet och att Partiet har en erkänd ledning härdad i folkkrigets storm av Ordförande Gonzalo. Att idag påstå att den gamla staten löser sina uppgifter (rekonstruera sin stat, bläsa nytt liv i byråkratkapitalismen och att förintä folkkriget) är att befinna sig i en helt annan värld än den verkliga, korruptionen härjar vilt inom den gamla staten och de härskande klassernas fraktioner bekämpar varandra inför öppen ridå; byråkratkapitalismen är i kris efter en tillfällig blomstring för något år sedan; och förintä folkkriget har inte reaktionen lyckats med trots att de släppt löst de mest urskiljningslösa an-

grepp på de befriade områdena, tvärtom har var och en av dera inringings- och tillintetgörelsekampanjer blivit besegrade av revolutionens styrkor.

Partiet krossade lönghistorien om "fredsöverenskomsten" med folkkriget och genom att fast tillämpa gonzalos tänkande krossar det den högeropportunistiska linjen. Den högeropportunistiska linjen är i princip redan bortsopad, det som finns kvar är i stort sätt bara rester.

Bland de krafter som internationellt stödjer PKP och folkkriget det leder, finns det en viss förvirring kring lönghistorien om "fredsöverenskomsten" och den högeropportunistiska linjen i allmänhet. Denna förvirring beror till stor del på att vissa personer och grupperingar har försökt utnyttja situationen till att förra fram sina egna synpunkter istället för att lyssna till vad PKP har att säga i frågan. Det finns dem som säger att det finns "indicier" som tyder på att Ordförande Gonzalo står bakom den högeropportunistiska linjen precis som reaktionen påstår, man kan ju fråga sig hur dessa personer bosatta utanför Peru

kan tro sig ha en djupare förståelse av problemet än PKP har som klart och tydligt deklarerat att "fredsbreven", "telefon-samtalet till utlandet" mfl av reaktionens, imperialismens och revisionismens tillverkade missfoster är lönghistorier och ingenting annat. Det finns andra som påstår att det inte existerar en högeropportunistisk linje och därmed förnekar de flera PKP-dokument och direktiv, man kan ju fråga sig hur dessa personer bosatta i utlandet kan veta mer om tvålinjerskampen i Peru än PKP som kallar till att centrera tvålinjerskampen i att krossa den revisionistiska och kapitulationistiska högeropportunistiska linjen.

Högeropportunisterna är idag ett litet fåtal i Peru som endast har ett vist inflytande inom fängelserna (med hjälp av reaktionen), i utlandet är de inte mer än en handfull och i Sverige är de endast en mycket liten och totalt isolerad grupp i Stockholm. Det finns ett fåtal personer i Sverige som låtit sig luras av lönghistorien som den trumpetats ut av högeropportunisterna och "Peru-experten" som endast upprepar det som de peruanska reaktionäre-

rna säger, dessa personer bör ta sig samman och lyssna till vad PKP säger och se hur det verkligen förhåller sig.

Det nuvarande läget och planen för att övervinna "kröken".

I september 1995 antog PKPs Centralkommitté en plan för att övervinna den "krök på vägen" som händelserna kring Ordförande Gonzalos gripande innebär. Planen heter Övevinn kröken, utvecklande folkkriget! och den har 6 målsättningar att uppfylla: 1.) Övervinna kröken, 2.) Bekämpa reaktionens och imperialismens plan, 3.) Krossa lönghistorien om "pacifieringen", 4.) Krossa den revisionistiska och kapitulationistiska högeroportunistiska linjen, 5.) Lägga grunden för genomförandet av det Fjärde plenarsammanträdet och 6.) Allmän reorganisering av Partiet. I dagsläget har Partiet i stort sett uppfyllt alla dessa målsättningar, det som saknas är främst komplementering, vilken betyder att "krökens" övervinnande är nära förestående. Att övervinna "kröken på vägen" innebär inte att folkkriget åter-

ställs till -92 års nivå utan att man kommer ännu längre fram, det stundar alltså tider av mycket stor och hård kamp. Det är värt att hålla i minnet att -92 talades det allmänt, såväl i Peru som i omvärlden, om att det fanns en mycket stor möjlighet för att PKP skulle segra inom en mycket snar framtid. Under -92 hade folkkriget avancerat så långt att utländska imperialister började att flytta sina investeringar ut ur landet (väl medvetna om att Partiet skulle konfiskera imperialisternas egendom vid erövrandet av makten i hela landet) och de härskande klasserna i landet, storbourgeoisin och godsägarna, började leta efter platser att bo i utlandet, dvs att folkkriget kommer att vara på en högre nivå än -92 innebär verkligen att rycka mycket närmare segern, det är därför som PKP säger att Erövringen av Makten idagsläget är ett reellt och konkret perspektiv.

Vi har många gånger talat om hur lite nyheter om kampen i Peru som publiceras i massmedia, såväl i Peru som i utlandet, men nu har aktionerna börjat nå en sådan omfattning att det blir allt svårare för reak-

tionen att "lägga locket på" och det siprar ut mer och mer uppgifter om hur avdelningar med hundratals kombattanter ur Folkets Befrielsearmé utkämpar slag mot reaktionen och genomför omfattande aktioner. I denna Informationsbulletin finns några exempel på sådana aktioner.

Det är inom dessa ramar som vi måste förstå den betydelse som PKP ägnar firandet av de fem år som gått sedan Ordförande Gonzalo höll sitt berömda tal. Händelsernas utveckling har bekräftat riktigheten av det som Ordförande Gonzalo säger i talet. Händelsernas utveckling är ett mycket klart bevis för att Ordförande Gonzalos betydelse för den peruanska revolutionen inte kan underskattas och att det är inget tvivel om PKP kommer att erövra makten, det är bara en fråga om tid.

* På spanska Jefe vilket motsvarar ungefär "Stor ledare" vi skriver här Ledare med stor bokstav när vi avser spanskans Jefe.

4. ÖPPET BREV FRÅN MPP.

ALLA KOMMUNISTISTER, REVOLUTIONÄRER OCH FRAMSTEGSVÄNNER I VÄRLDEN.

Folkrörelsen Peru, alstrad organisation av Perus Kommunistiska Parti, kallar alla Kommunistister, revolutionärer och framstegsvänner till att fira Femårsdagen av Ordförande Gonzalos mästerliga tal av den 24:e september 1992.

Ordförande Gonzalos tal var ett mäktigt slag mot den folkmördande och landsutförsäljande diktatur som Fujimori står i spetsen för, de trodde att de skulle kunna förnedra Ordföranden inför världspressen och på så sätt sänka moralen hos det peruanska folket såväl som hos världsfolken, men Ordföranden uppvisade vad klassens ideologis, marxismen-leninismen-maoismen, gonzalos tänkande, förkroppsligande betyder och höll ett mästerligt tal som stärkte och höjde klassens och folkets moral.

Ordförande Gonzalos tal var ett mäktigt slag mot imperialismen, huvudsakligen mot yankee-imperialismen, som drömde om att de tilldelat det peruanska folkkriget ett avgörande nederlag, men Ordföranden framhöll mästerligt de beslut som fattats på Perus Kommunistiska Partis Centralkommittés Tredje plenarsammanträde, bla

att bilda Folkets Befrielsearmé och Folkets Befrielsefront och tillbakavisade allt snack om ett stort nederlag med orden "...somliga tror att detta är ett stort nederlag, de drömmer!, Vi säger till dem: dröm vidare! Det är endast en krök på vägen, inget mer!"

Ordförande Gonzalos tal var ett mäktigt slag mot revisionismen i det att Ordföranden vidmakthöll sin fasta klassposition och optimism och framhöll att Perus Kommunistiska Parti och Folkets Befrielsearmé som det leder genomför den Fjärde Strategiska Utvecklingsplanen för Folkkriget och den Sjätte, och nästsista, Stora Militära Planen och att folkkriget genom detta fortsätter sin ohejdbara utveckling framåt mot Maktens Erövrande i hela landet. Ordföranden upphöll och försvarade mästertligt det internationella proletariats ideologi marxismen-leninismen-maoismen, huvudsakligen maoismen, och underströk behovet av att maoismen genom att skapa nya kommunistiska partier går mot att vara vägledning och befäl för den nya stora vägen av den proletära världsrevolutionen.

Ordförande Gonzalo är Ledare* för Perus Kommunistiska Parti och den peruanska revolutionen, Partiets enighetscentrum och det är han som skapande tillämpat marxismen-leninismen-maoismen, huvudsakligen maoismen, på den peruanska revolutionens konkreta förhållanden, och så utrustat Partiet och revolutionen med ett oun-

bärligt vapen, gonzalos tänkande, som är den peruanska revolutionens segergaranti till kommunismen.

Många har försökt förtala Ordförande Gonzalo, Partiet och den peruanska revolutionen, men verkligheten har gång på gång bevisat att allt sådant förtal endast är desperat kacklande från dem som redan är dömda till att kastas på historiens soptipp. Ordförandens tal är ett mycket högt uttryck för den hållning som sanna Kommunisterna intar inför klassfienden, det är ett totalt och fullständigt förkastande av varje form av kapitulation.

Att föra Ordförande Gonzalos tal är att visa sitt stöd för det oöverbinnerliga folkkriget i Peru och sin övertygelse om den proletära världsrevolutionens oundvikliga seger; alla Kommunisterna, revolutionärer och framstegsvänner bör sluta upp i detta firande.

Leve Ordförande Gonzalo!

Folkkriget kommer oundvikligen att segra!

Vi hälsar härifrån den framtida födselen av Folkrepubliken Peru!

Folkrörelsen Peru (MPP)
September 1997.

*Spanskans Jefe, översättarna.

5. FLYGBLAD FRÅN MMP

Proletärer i alla länder, förena er!

"ORDFÖRANDE GONZALOS TAL STRÅLAR SEGERRIKT OCH KRAFTFULLT INFÖR VÄRLDEN!"

"Vi är här, under dessa omständigheter. Somliga tror att det är ett nederlag, de drömmer! Vi säger till dem; dröm vidare! Det är endast en krök, inget mer! En krök på vägen. Vägen är lång och vi skall färdas den. Vi kommer att segra! Ni kommer att se det!"

Ordförande Gonzalos tal den 24:e september 1992.

Fem år efter framförandet strålar Ordförande Gonzalos tal fortfarande segerrikt och kraftfullt inför världen, och dess fullständiga giltighet och rättvisa bekräftas återigen. Uppropet som Ordförande Gonzalo gjorde till PKP, kombattanterna i FBA och det peruanska folket att sätta alla krafter i spänn har inte bara besvarats unisont, utan också alltmer kraftfullt. Idag kan vi otvivelaktigt konstatera att samtliga beslut från det tredje plenumet, vilka leddes personligen av Ordförande Gonzalo, fortsätter att tillämpas mycket framgångsrikt; sådana beslut som den IV SPUFK (den fjärde strategiska planen för att utveckla folkkriget) och den sjätte militära planen för UME (uppbyggnad av maktens erövring) och kommer att fullföljas. Detta skall ingen tvivla på.

Vi vill också ta tillfället i akt att framföra vår brinnande hälsning till och vårt erkännande av den hjältemodiga kombattanten Perus Kommunistiska Parti och hela dess ledningssystem, som fortsätter att leda det segerrika och kraftfulla folkkriget, vilket förts i mer än sjutton år och marscherar ohejdbart mot Maktens Erövring i Hela Landet.

ORDFÖRANDE GONZALO: LEDARE FÖR PARTIET OCH REVOLUTIONEN.

ORDFÖRANDE GONZALO OCH GONZALOS TÄNKANDE ÄR OSKILJAKTIGT FÖRENADE.

ORDFÖRANDE GONZALOS MÄSTERLIGA TAL.

"Varje revolution frambringar, i sin utvecklingsprocess, på grund av proletariatets kamp som ledande klass och, framför allt, på grund av det Kommunistiska Partiet som upphöjer deras oavsägbara klassintressen, en grupp av ledare, och huvudsakli-

gen en som företräder och leder den, en ledare med erkänd auktoritet och erkänt inflytande. I vår verklighet har detta, av historisk nödvändighet och historisk tillfällighet, konkretiserats i Ordförande Gonzalo, Partiets och revolutionens Ledare.

Men, dessutom, och detta är grunden till allt Ledarskap, frambringar revolutionerna ett tänkande som vägleder den, vilket är resultatet av tillämpningen av det internationella proletariats ideologis universella sanning på varje revolutions konkreta förhållanden. Ett outhärligt vägledande tänkande för att nå segern, erövra makten och, ännu mer, för att fortsätta revolutionen och alltid hålla kursen mot det enda storslagna målet, kommunismen. Ett vägledande tänkande som, när det kommit fram till ett kvalitativt språng av avgörande betydelse för den revolutionära process det leder, identifieras med namnet på den som teoretiskt och praktiskt formade det. I vår verklighet specificerades detta fenomen först som det vägledande tänkandet och, senare, som gonzalos tänkande. Allt detta på grund av att det är Ordföranden som, genom att kreativt tillämpa marxismen-leninismen-maoismen på den peruanska verklighetens konkreta förhållanden, har frambringat det. På det viset har han utrustat Partiet och revolutionen med ett outhärligt vapen, som är dess segergaranti."

Detta är vad PKP har etablerat om Ordförande Gonzalo och om Gonzalos tänkande. Ordförande Gonzalo är Partiets och revolutionens Ledarskap och dess grundval är gonzalos tänkande, en solid grundval. Det är av denna anledning som Partiet inte tvekade ett enda ögonblick att fastslå att de så kallade "fredsavtalsbrev" som han beskyllts för inte var något annat än en lögn; konstruerad av imperialismen, revisionismen och reaktionen, vilka försökte smutska Ordförande Gonzalo i syfte att fullfölja sin mordiska och vansinniga plan att tillintetgöra honom; en av de många kontrarevolutionära lögnerna som de tänkt ut och fortsätter att tänka ut som en del av sitt psykologiska krig, inom det så kallade "lågintensitetskriget", ett hopplöst försök att förint folkkriget. Men redan i december 1992, i en av Centralkommitténs offentliga Resolutioner, hade Partiet varnat det hjältemodiga peruanska folket för att låta sig luras av de svarta lögnerna som regelbundet och systematiskt konstrueras av fienden för att dölja den allvarliga situation i vilken den gamla Staten befinner sig, utan någon utväg i sikte; de förödmjukande nederlag som de folkmördande väpnade styrkorna har lidit inför FBAs (Folkets BefrielseArmés) händer; och de skarpa motsättningar mellan storbourgeoisins två fraktioner som idag kommer upp till ytan och flam-

mar upp alltmer, samt avspeglar sig alltmer i deras ruttna väpnade styrkor.

Återigen bekräftade Partiet allt detta, men alla ville inte lyssna till dess röst. Bland de sista av dessa var det vissa som svalde lögnen helt medan andra gav sig in på att "undersöka de olika inblandade aspekterna" för att sedan i slutändan ifrågasätta Ordförande Gonzalo och hans allsmåttiga tänkande, genom att peka på att det finns "indicier" som ger utrymme för tanken att det är Ordförande Gonzalo som står bakom lögnen om fredsavtalet.

För att underbygga detta nämner de bl. a. som exempel "ledare" från den Internationella Kommunistiska Rörelsen som efter att ha tjänat och medverkat i den under många år, har gått över till andra sidan, kontrarevolutionen. Men vi skall inte tillåta att någon kastar sand i ögonen på oss. Låt oss se. För det första pratar de om ledare, medan Ordförande Gonzalo är Ledarskap, solitt grundat i gonzalos tänkande, och i IKRs historia finns det inte Ledarskap som har gått över till kontrarevolutionen; varken Marx, Lenin eller Ordförande Mao Tse-tung gjorde det. För det andra: Vad sade den store Lenin om vissa av de återopade "ledarna"? Om Plechanov: "Just så uppträdde Plechanov under åren 1905-1917 - till hälften doktrinär, till hälften kalkborgare, politiskt seglande i bourgeoisiens kölvatten." Om Kautsky: opportunisten." (Lenin, Staten och revolutionen). Om Ordförande Gonzalo och hans allsmåttiga tänkande, kan det sägas detsamma eller något liknande? NEJ. Dessutom är det nödvändigt att komma ihåg och framför allt förstå den leninistiska tesen gällande frågan om förhållandet massor-klasser-Partiet-Ledare; att revolutionen, Partiet, klassen frambringar Ledare, frambringar en grupp av Ledare och i synnerhet en som utmärker sig bland de andra och som leder dem, så har det varit och är i varje revolution, detta överensstämmer med uppfyllandet av lagarna. Då måste varje sak vara på sin plats. Ledarskap är Ledarskap, och aldrig skall någon tillåtas resa sin hand mot det.

KROSSA DEN REVISIONISTISKA OCH KAPITULATIONISTISKA HÖGEROPPORTUNISTISKA LINJEN

Krossandet av den revisionistiska och kapitulationistiska högeropportunistiska linjen är en av målsättningarna i tillämpandet av den aktuella planen: Övervinn Kröken, Utvecklande folkkriget (en del av den VI militära planen), och har liksom de andra fem målsättningarna uppfyllts i grunden, det som återstår är avslutandet. Detta är redan nu utan tvivel ännu en seger för Ordförande Gonzalo, Partiet och det peruanska folket. Men det är viktigt att se på vissa viktiga frågor beträffande den revisionistiska och kapitulationistiska högeropportunistiska linjen,

angående dess utveckling. Partiet har fastställt att den högeropportunistiska linjen är revisionistisk och kapitulationistisk; revisionistisk därför att den specifikt reviderar gonzalos tänkande, kapitulationistisk därför att den öppet och skamlöst kapitulerar inför imperialismen och reaktionen. Den har haft en speciell utveckling, vilken kan indelas i tre delar: före, under och efter häktandet av Ordförande Gonzalo. Före: redan vid det andra plenumet uppvisade några allvarliga problem vilka, i synet, kom till uttryck som en stark motsättning mot att sanktionera att vi hade nått den Strategiska Jämvikten, genom att säga att "den måste byggas upp". Ordförande Gonzalo ledde mästerligt kampen, och slutligen kunde man sanktionera att den Strategiska Jämvikten hade nåtts - de som satte sig emot förblev "torra som en hönsspinne". Under: det var under den sista delen av det tredje Plenumet som ordförande Gonzalo greps, och då hade han redan pekat på att det fanns indicier på en högeropportunistisk linje samt förutsett att kampen skulle bli antagonistisk. Några av de inblandade höll redan då på med illdåd, inklusive att ändra Partiets dokument. Det är i denna fas av sin utveckling som den revisionistiska och kapitulationistiska högeropportunistiska linjen struktureras; men inte i Partiet utan utanför - i fångelserna. Detta måste vara klart, att högeropportunistiska linjen aldrig har varit i Partiet, inte heller i någon organisationsstyrelse, och ännu mindre i Centralkommittén. Det är också i denna fas som den kontrarevolutionära lögnen om "fredsavtalet" dyker upp, och den högeropportunistiska linjen, som redan är strukturerad, försöker tränga sig in i Partiet genom att använda sig av agenter och försöka vinna några baser, men Partiets svar var slående: man beslutade att tillintetgöra vissa svarta huvuden vilka tjänade som länk mellan fångelserna och deras arbete "utanför". Några av dem arbetade direkt i samordning med DINCOTE. Detta var ett hårt slag mot den revisionistiska och kapitulationistiska högeropportunistiska linjen, och omintetgjorde deras planer. Hur har det varit möjligt att hindra högeropportunistiska linjen från att struktureras inom Partiet? Det är den orubbliga tillämpningen av Gonzalos tänkande som har gjort det möjligt att förhindra att den högeropportunistiska linjen strukturerades inom Partiet. Det är för att Centralkommittén har hållit fast vid att fortsätta med ledning av Ordförande Gonzalo, som sekonderas av Kamrat Feliciano, vilken tillsammans med andra kamrater leder den röda linjen, och detta är nyckeln till att hålla kursen och inte tillåta revisionismen att agera. Efter: vi befinner oss på den sista sträckan av denna tredje del, och Partiet har gett oss direktiv, att vi i tvålinjerskampen måste centrera på den högeropportunistiska linjen för att krossa och sopa bort varje spår, som kan finnas kvar var som helst. Sikta på de konvergenspunkter som kan finnas, och försonas inte med dem, utan storma och förstör dem. Som Partiet säger: vaccinera er mot revisionismen, och tillåt inte att höger-

opportunistiska linjen växer.

FUJIMORIS REGERING ÄR FOLKMÖRDANDE, LANDS- UTFÖRSÄLJANDE OCH FASCISTISK.

I Peru fortsätter det gamla och ruttna samhället att ohjälpligt gå under i sin allmänna kris, nedrivet av folkkriget som marscherar obevekligt mot fulländandet av den Demokratiska Revolutionen. Det peruanska folket fortsätter att lida under den omänskliga exploateringen och förtrycket från imperialismen, huvudsakligen yankee; den byråkratiska kapitalismen och halvfeodalismen - de ruttna berg som vidmakthåller den gamla storgodsägar-byråkratstaten dvs det organiserade reaktionära våldet, imperialisternas, storbourgeoisiens och storgodsägarnas reaktionära våld, som de fortsätter att vräka ut med uppretat klasshat mot folket. Detta har tillåtit folkkriget att slå rot ännu mer.

Å andra sidan, som Partiet säger, så är deras tre uppgifter historiskt omöjliga, och verkligheten håller på att bevisa detta: Deras omstrukturering av den gamla Staten är ett misslyckande; deras så kallade "konstitution" håller på att rinna ut i sanden överallt, och kränks även av dem själva - det är kristallklart att detta inte är något annat än ett instrument för det så kallade lågintensitetskriget. Att blåsa nytt liv i sin ekonomi, med kacklanden om "framgångar" - allt det där är bara en uppblåst ballong som snart kommer att explodera, en tillfällig blomstring som har nått sin högsta punkt, och vad som väntar är ett vertikalt fall där ingen kan rädda dem. Deras försök att förint folkkriget har varit förgäves - de har inte lyckats hittills och de kommer inte att lyckas med det. Å andra sidan håller den krök som uppkom som ett resultat av inflexionen, på att övervinnas och dess övervinnande är målsättning nummer ett i tillämpandet av den aktuella planen, vars målsättningar har fullgjorts i grunden - det återstår bara att komplettera dem. Så, folkkriget brinner segerrikt i hela landet och det finns ingen kraft i världen som kan stoppa det; det är mer utvecklat och mer rotat, och Maktens Erövring i Hela Landet visar sig som ett verkligt och konkret perspektiv. Den revolutionära situationen utvecklas alltmer, förbättras i stigande takt och den revolutionära krisen kommer nödvändigtvis. Inför denna oundvikliga utveckling har den gamla Staten blivit alltmer reaktionär och är nu nödgad att tillämpa fascismen, men en fascism som är anpassad till att bekämpa folkkriget. Inte heller detta kan stoppa folkkriget eller hindra Partiet från att fortsätta tillämpa IV SPUFK (den fjärde strategiska planen för att utveckla folkkriget) och den sjätte militära planen för UME (uppbyggnad av maktens erövring) som etablerades vid det tredje plenumet. Trots att Staten blir alltmer reaktionär, vilket innebär mer exploatering och massmord för proletariatet och Perus folk, så vet vi att blodet inte dränker revolutionen, utan bevattnar

den.

KALLELSE TILL ATT FIRA DEN 5:E ÄRSDAGEN AV ORDFÖRANDE GONZALOS MÄSTERLIGA TAL.

I år är det fem år sedan Ordförande Gonzalo höll sitt mästerliga tal från den 24:e september 1992. Detta måste firas, och Perus Kommunistiska Parti har sänt ut en kallelse till att genomföra den på nationell och internationell nivå. Det måste vara ett firande som uttrycker vår återförsäkran i Ordförande Gonzalos Ledarskap och gonzalos tänkande, och vår fullständiga, ovillkorliga och frivilliga fasthållelse vid honom. Ett firande som på nytt driver fram och förstärker Världskampanjen för att Försvara Ordförande Gonzalos Liv. MPP (Folkrörelsen Peru) åtar sig redan nu sitt löfte att utveckla ett Firande enligt det som slagits fast av Perus Kommunistiska Parti och kallar alla Kommunistiska Partier och organisationer, det internationella proletariatet och världens folk, samt alla revolutionära och framstegsvänliga krafter att ena sig i firandet av 5:e årsdagen av Ordförande Gonzalos mästerliga tal som strålar segerrikt och kraftfullt inför världen.

LEVE ORDFÖRANDE GONZALO, PARTIET OCH REVOLUTIONENS LEDARE.

FÖRSVARA ORDFÖRANDE GONZALOS LIV!

LEVE MARXISMEN-LENINISMEN-MAOISMEN, GONZALOS TÄNKANDE, HUVUDSAKLIGEN GONZALOS TÄNKANDE!

LEVE PERUS KOMMUNISTISKA PARTI!

ÖVERVINN KRÖKEN, UTVECKLANDE FOLKKRIGET!

KROSSA DEN REVISIONISTISKA OCH KAPITULATIONISTISKA HÖGER-OPPORTUNISTISKA LINJEN!

LEVE DEN NYA STORA VÄGEN AV DEN PROLETÄRA VÄRLDS-REVOLUTIONEN!

LEVE DEN REVOLUTIONÄRA INTERNATIONALISTISKA RÖRELSEN!

FOLKKRIGET KOMMER OUNDVIKLIGEN ATT SEGRA!

INGEN OCH INGET KAN STOPPA OSS: VARKEN IMPERIALISMEN, REAKTIONEN, REVISIONISMEN ELLER NATUREN!

Folkrörelsen Peru
September 1997

6. ORDFÖRANDE GONZALOS TAL AV DEN 24:E SEPTEMBER 1992.

ORDFÖRANDE GONZALOS TAL STRÅLAR SEGERRIKT OCH KRAFTIGT INFÖR VÄRL- DEN

Kamrater i Perus Kommunis-
tiska Parti!

Kämpar i Folkets Befrielse
Armé!

Perus folk!

Vi lever under historiska ögon-
blick, var och en vet att det är
så, vi ska inte låta oss luras. Vi
måste i detta ögonblick sätta
alla våra krafter i spänn för att
fullgöra våra plikter och för att
nä målen, framgångarna och
segern! Detta är vad vi måste
göra.

Vi befinner oss här som folkets
söner och vi kämpar i dessa
skyttegravar, detta är också en
kamp och vi kämpar här, för att
vi är kommunister, för att vi för-
svarar folkets intressen, Parti-
ets och folkkrigets principer!
Det är detta, som vi håller på
att göra, det är det som vi kom-
mer att göra, och det som vi
kommer att fortsätta med att
göra.

Vi befinner oss här under dessa
omständigheter, somliga tror
att det är ett nederlag, de dröm-
mer! Vi säger till dem dröm vi-
dare. Detta är helt enkelt en
krök, ingenting mer. En krök på
vägen! Vägen är lång och vi skall
färdas den. Vi kommer att göra
det, och vi kommer att trium-
fera! Ni kommer att se det, ni
kommer att se det.

Vi måste fullgöra de uppgifter,
som fastställdes under central-
kommitténs tredje plenarsam-
manträde. Ett ärorikt samman-
träde! Ni måste veta att dessa
gemensamma beslut redan har
börjat att genomföras, och det
ska fortsätta så; vi kommer att
fortsätta tillämpa folkkrigets
fjärde plan som är den strate-
giska utvecklingen för eröv-
ringen av makten, vi fortsätter
med att utveckla den sjätte mi-
litära planen för att erövra mak-
ten och så skall vi fortsätta.
Detta är en plikt! Det här är vad
vi skall göra, p.g.a det vi är och
de skyldigheter vi har gentemot
proletariatet och folket.

Vi säger nu öppet att den de-
mokratiska vägen i dagsläget
har utvecklats till en befrielse-
väg, som den folkliga befrielsens
väg. Det är under detta förhål-
lande som vi utvecklar den folk-
liga befrielsevägen. Vi måste
vara mycket medvetna om vår

historia, vi måste sluta blunda. Vi måste se verkligheten som den är. Låt oss undersöka Perus historia. Låt oss undersöka de tre senaste århundradena i Perus historia. Det är detta vi måste tänka på: ni måste undersöka 1700-talet, 1800-talet och ni måste undersöka 1900-talet, ni måste förstå dem. De som inte förstår detta skall förbli blinda, och de tjänar inte landet, de tjänar inte Peru!

Vi tänker på 1700-talet - det var en bra lärdom. Tänk på detta: det fanns en utländsk dominans - det var Spanien som dominerade - den dominans som såg blod ur folket. Vart ledde detta? Till en djup kris, och som en följd av den blev Peru uppdelat. Och det är här som Bolivia uppkommer. Detta hittar vi inte på utan detta är fakta.

Nåväl! Förra århundradet var det England som dominerade. Vad ledde detta till under Englands strid mot Frankrike? Till en annan stor kris under 1870-talet och som följd av den kriget mot Chile. Låt oss inte glömma vad som hände, och vad hände sedan? Vi förlorade territorium. Vårt fosterland lider av en delning, trots hjältarnas och folkets spillda blod. Vi måste dra lärdom av detta.

1900-talet. Hur är situationen nu? Peru domineras av en imperialism. Det är den nordamerikanska imperialismen som dominerar oss. Detta är verkligen sant. Det vet alla. -Vart ledde den oss? Även om vi kommer ihåg 20-talet, så befinner vi oss nu i den värsta krisen i hela det peruanska folkets historia. Genom att dra lärdom från de föregående århundradena, vad kan tänkas hända nu? Att nationen är i fara, åter igen är republiken i fara, åter igen är territoriet i fara, det kan lätt förloras pga andra nationers intressen. Sådan är situationen, till detta har de olika utländska dominanterna lett oss, men vi har ett faktum, en peruansk revolution, ett folkkrig, som fortsätter och som skall fortsätta. Var har vi nått med detta? Till en strategisk jämvikt. Och detta måste ni förstå väl. Det är en strategisk jämvikt som konkretiseras under grundläggande läge; Vad har 12 års kamp tjänat till? Till att klart visa för världen och huvudsakligen det peruanska folket, att den peruanska staten, att den gamla peruanska staten är en papperstiger, att den är rutten in i mörken. Detta har bevisats!

Vi måste tänka på den fara som nationen befinner sig i: landet kan delas, nationen befinner sig

i fara, de vill stycka upp den och förstöra den. Vilka vill göra detta? Som vanligt är det imperialismen, de som förtrycker och härskar. Vad måste vi göra? Vad åligger det oss att göra? Nåväl, det åligger oss att förstärka den folkliga befrielse-rörelsen och utveckla den genom att styra den inom folkkriget, därför att folket, och alltid folket är de som försvarar landet, det är de som försvarar nationen. Det åligger oss att bilda folkets befrielsefront, det åligger oss att bilda och utveckla den genom att utgå från folkets gerillaarmé, en folkets befrielsearmé. Det är det som det åligger oss att göra! Och det skall vi göra! Och det är det vi gör och kommer att fortsätta att göra! Ni skall vara vittnen, mina herrar.

Till sist skall vi lyssna på det som vi ser i världen, att maoismen ohejdbart går fram för att hårda den nya vägen av den proletära världsrevolutionen. Vi måste förstå det och uppfatta det. De som har öron, använd dem, de som har förstånd, vilket vi alla har - Behärska det! Sluta upp med alla dumheter! Slut med alla oklarheter! Vad är det vi behöver? Vi behöver att maoismen förkroppsligas, och det håller den på att göra, och att maoismen frambringar kom-

munistiska partier, för att leda och styra den nya vägen av den proletära världsrevolutionen som går oss till mötes.

Allt de sa med det tomma och dumma struntpratet om den berömda "nya fredsetappen". Vad blev det av denna? Vad hände i Jugoslavien? Vad hände på andra platser? De sa att allt fick politisk karaktär, det är en lögn. Verkligheten idag är en annan, samma motståndare som från det första och andra världskriget håller på att förbereda ett tredje. Detta bör vi veta, och vi som är söner av ett förtryckt land är en del av bytet. Vi kan inte tillåta detta! Slut med det imperialistiska förtrycket! Vi måste göra slut på dem! Vi är från tredje världen och den tredje världen är bas för den proletära världsrevolutionen, under ett villkor, att de kommunistiska partierna skall leda och hissa den. Detta måste vi göra!

Vi tänker följande; nästa år är det 100 år sedan Ordförande Maos födelse. Vi måste fira dessa hundra år! Och det håller vi på att organisera tillsammans med de kommunistiska partierna. Vi vill ha det på ett nytt sätt, ett firande som skall innebära förstäelsen av hur viktig Ordförande Mao är för

världsrevolutionen. Vi skall börja detta år och vi skall fullända firandet nästa år; det skall vara en storslagen firandeprocess. Jag vill också utnyttja tillfället för att hälsa det internationella proletarietet, världens förtryckta nationer och den internationalistiska revolutionära rörelsen.

LEVE PERUS KOMMUNISTISKA PARTI!

FOLKKRIGET KOMMER OUNDVIKLIGEN ATT SEGRA!

**VI HÄLSAR HÄRIFRÅN DEN FRAMTIDA FÖDELSEN AV FOLK-
REPUBLICEN
PERU!**

Vi säger: ÄRA ÅT MARXISMEN-LENINISMEN-MAOISMEN!

**Och vi säger slutligen: HEDER OCH ÄRA ÅT DET PERUANSKA
FOLKET!**

Den 24:e september 1992

7. DIKT.

Gonzalos tänkande, segergaranti till kommunismen.

För 14 års segerrikt folkkrig.

De spärrade in dig innanför fyra gallerväggar,
de avlägsnade dig från världen.

De tror att när de gör det kommer de att släcka
Revolutionens flammor;
men ditt tänkande är ett mäktigt ljus
som finns i ditt folks sinne
och i världens folk!

Vargar och schakaler ylar
från dyngan, inför sin maktlöshet,
att inte kunna stoppa folkkriget
de attackerar dig, de förolämpar dig
de muttrar och som en dödligt sårad best
tänker de ut
svarta illasinnade planer;
Men de kommer aldrig att skada ditt tänkande!

Som att kasta singel på en jätte
De försöker ta ifrån dig ditt tänkande
de vill tysta ner din röst;
de vill mörda dig;
Men de kommer inte att tysta ner din själs brinnande svärd!

De kan kanske till och med få dig att försvinna
de kan till och med mörda dig
stycka upp dig i tusen bitar
slå sönder benen i din kropp;
Men aldrig skall de knäcka dig!
Ditt tänkande finns i varje
Arbetare, i varje bonde
och det finns i de ledare som du hårdade.

Gonzalos tänkande
är folkkriget till kommunismen
är Maktens erövring i hela landet
är den proletära världsrevolutionen

det är inte fred det är inte kapitulation
det är inte förräderi
det är förkroppsligandet av det revolutionära våldet.

Käre Ledare:

sedan länge är du inte hos oss
men du beväpnade oss
för att möta vilka hinder som helst
ditt verk fortsätter vi
folkkriget har inte stoppats
och det kommer inte stoppas förrän vi är i kommunismen
Vi skall hålla den röda fanan högt, den som hissades
av Dig. Vi skall inte låta dem ta den ifrån oss!

Det är ditt beslut, din orubbliga vilja:
Makten åt klassen och folket
I ditt sinne pulserar tanken:
Utan Makt är allt illusion!

Kamrater: tvivla aldrig på vår Ledare
på hans tänkande, på hans ideologi
Om vi tillämpar principerna rättvist och korrekt
kommer de aldrig att besegra oss
folkkriget är oövervinnerligt
de som har den högsta ideologin vinner
och vi har den

Reaktionen vill
beröva oss tänkandet
de vill ta ifrån oss själen
Det kommer de aldrig kunna göra!

De kan kanske ta ifrån oss allt
men inte ideologin

Vi kommer att segra
för vi har ideologin som är vapnet
det mäktigaste och det mest oövervinnerliga på jorden,
marxismen-leninismen-maoismen, gonzalos tänkande.
Ett kommunistiskt parti i vapen

segerrikt folkkrig
Ny Makt som utvecklats
i en hård kamp

De kommer inte att besegra oss!
Ingen och inget kan stoppa oss!
Gonzalos tänkande är segergarantin
till kommunismen!

Vi skall inte tvivla
Gonzalos tänkande är hos oss
i var och en av oss agiterar och pulserar det.
Folkkriget fortsätter sin marsch
med gonzalos tänkande.
Vi är de som fullföljer,
Vi skall inte lämna ifrån oss vapnen innan kommunismen.
Vi är härdade av Ordförande Gonzalo
Vi är obesegrade kommunister, av rent stål.

Kamrater
Orden "ge upp"
existerar inte för oss,
vi har rest oss med vapen i hand
för att ta Makten i hela landet
Mot kommunismen
med folkkriget
vi skall inte hejda oss för någonting
Så länge det finns en kommunist,
så kommer det finnas uppror,
det är vår obevekliga övertygelse.
Vi fullständigt övertygade
om att kommunismens röda fanor en dag kommer att vaja över
hela landet,
och över hela världen.

Leve Ordförande Gonzalo och hans mäktiga tänkande!
Leve det segerrika Folkkriget!

CZA, den 17 maj 1994.
MARCIA.

En enhet ur Folkets BefrielseArmé

**8. ANGÅENDE
GONZALOS TÄNK-
KANDE.
(GRUNDLÄGGANDE
DOKUMENT FRÅN PE-
RUS KOMMUNISTISKA
PARTIS
FÖRSTA KONGRESS-
1988)**

Varje revolution frambringar, i sin utvecklingsprocess, på grund av proletariatets kamp som ledande klass och, framför allt, på grund av det Kommunistiska Partiet som upphöjer deras oavsägbara klassintressen, en grupp av Ledare, och huvudsakligen en som företräder och leder den, en Ledare med erkänd auktoritet och erkänt inflytande. I vår verklighet har detta, av historisk nödvändighet och historisk tillfällighet, konkretiserats i Ordförande Gonzalo, Partiets och revolutionens Ledare.

Men, dessutom, och detta är grunden till allt Ledarskap, frambringar revolutionerna ett tänkande som vägleder dem, vilket är resultatet av tillämpningen av det internationella proletariatets ideologiska universella sanning på varje revolutions konkreta förhållan-

den. Ett outhärligt vägledande tänkande för att nå segern, erövra makten och, ännu mer, för att fortsätta revolutionen och alltid hålla kursen mot det enda storslagna målet, kommunismen. Ett vägledande tänkande som, när det kommit fram till ett kvalitativt språng av avgörande betydelse för den revolutionära process det leder, identifieras med namnet på den som teoretiskt och praktiskt formade det. I vår verklighet specificerades detta fenomen först som det vägledande tänkandet och, senare, som gonzalos tänkande. Allt detta på grund av att det är Ordföranden som, genom att kreativt tillämpa marxismen-leninismen-maoismen på den peruanska verklighetens konkreta förhållanden, har frambringat det. På det viset har han utrustat Partiet och revolutionen med ett outhärligt vapen, som är dess segergaranti.

Gonzalos tänkande har smitts under långa år av intensiv, orubblig och outhärlig kamp för att upphöja, försvara och tillämpa marxismen-leninismen-maoismen, för att återuppta Mariateguis väg och utveckla den, för att återupprätta Partiet och, huvudsakligen, för att inleda, vidmakthålla och utveckla

folkkriget i Peru till tjänst för världsrevolutionen och för att marxismen-leninismen-maoismen, huvudsakligen maoismen, i teori och praktik förblir dess enda befäl och vägledning.

Det är för Partiet en väsentlig nödvändighet att studera gonzalos tänkande för att få en mer rätt och korrekt uppfattning av den allmänna politiska linjen, och framför allt av den militära linjen, med sikte på ett fördjupande av den peruanska revolutionens specificeringar, det specifika och de inre egenskaper som Ordförande Gonzalo mästerligt har framhåvt. På detta vis skall vi tjäna "den stora planen för att utveckla baser", folkkrigets utveckling och perspektivet att erövra makten i hela landet.

Vi bör studera gonzalos tänkande med utgångspunkt från det historiska sammanhang som frambringat det. Vi bör se till den ideologiska grunden som håller det uppe; precisera dess innehåll, mer uttrycksfullt formulerat i den allmänpolitiska linjen och i den militära linjen som är dess centrum. Vi bör sikta mot det som är grundläggande i det, maktens problem, problemet att erövra makten

här, i Peru, vilket är fast förbundet med proletariats erövrande av makten i hela världen. Vi bör ägna stor uppmärksamhet åt dess hårdande i två linjers kamp.

1. HISTORISKT SAMMANHANG

Internationellt, beträffande händelser: 1) Utvecklingen från och med andra världskriget. 2) Den mäktiga nationella befrielse-rörelsen och, inom den, den kinesiska revolutionens process och triumf. 3) Den kubanska revolutionen och dess återverkan i Latinamerika. 4) Den stora kampen mellan marxismen och revisionismen. 5) Den Stora Proletära Kulturrevolutionen. Men nyckelpunkten är att se hur, denna storslagna klasskamp på världsnivå, gonzalos tänkande anser att en tredje etapp av proletariats ideologi uppstår först som marxismen-leninismen, Mao Tsetungs tänkande därefter som marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tänkande; och senare, definiera den som maoism genom att föstå dess universella giltighet och på så sätt komma fram till marxismen-leninismen-maoismen, huvudsakligen maoismen som marxismens nutida u

Nationellt, 1) Efterkrigstidens peruanska samhälle och den politiska kampen inom det; den så kallade Nationella Demokratiska Fronten; APRAS:s agerande; Odrias statskupp och kampen emot hans åttaåriga regeringsperiod; striden mellan APRA-anhängare och kommunister; och, speciellt, den byråkratiska kapitalismens utveckling under 60-talet och en del av 70-talet och den skarpa klasskampen som följde den; "Velasquismen" och dess så kallade revolution; maskopin och tvisten mellan den kompradora bourgeoisins och den byråkratiska bourgeoisins (storbourgeoisins) fraktioner och opportunisten samt, huvudsakligen, revisionismen som stöd. 2) Klasskampen i bonderörelsen. 3) Arbetarrörelsens process. 4) Den intellektuella rörelsen. 5) Den väpnade kampen i landet, särskilt MIR:s och ELN:s under året 1965, såväl som dess föregångare Blanco, Vallejo och Heraud. Och 6) Partiets problem: Hur ett parti som grundades på rena marxist-leninistiska grunder urartade till ett revisionistiskt parti; nödvändigheten av att återuppta Mariateguis väg och utveckla den och att återupprätta Partiet,

Perus Kommunistiska Parti som Mariategui själv grundade 1928; och hur ett marxist-leninist-maoistiskt parti byggdes upp genom återupprättandet. Här är det grundläggande hur gonzalos tänkande djupt förstår det peruanska samhället genom att rikta in sig på den byråkratiska kapitalismens avgörande problem, och ser behovet av att återupprätta Partiet, av att erövra makten och av att försvara den med folkkriget.

II. IDEOLOGISK GRUND

Utan marxismen-leninismen-maoismen kan inte gonzalos tänkande förstås, därför att det sistnämnda är marxismen-leninismen-maoismens skapande tillämpning på vår verklighet. Nyckelfrågan i detta ämne ligger i förståelsen av den proletära ideologins utvecklings historiska process, i förståelsen av dess tre etapper, konkretiserade i marxismen-leninismen-maoism och i förståelsen av maoismen som den huvudsakliga. Och, väsentligast, framför allt, är Ordförande Gonzalos tillämpande av marxismen-leninismen-maoismen som universell sanning på den peruanska revolutionens konkreta förhållanden. Därför är gonzalos

tänkande specifikt det huvudsakliga för Perus Kommunistiska Parti och för revolutionen det leder.

Det vägledande tänkandet har, genom att ha nått ett kvalitativt språng av avgörande betydelse för Partiet och revolutionen, blivit gonzalos tänkande, vilket markerar en milstolpe i Partiets liv.

III. INNEHÅLL

a. Teorin. Hur Ordförande Gonzalo förstår och tillämpar marxismen-leninismen-maoismens, huvudsakligen maoismens, tre integrerade beståndsdelar. Vi bör framhäva den betydelse han ger åt den marxistiska filosofin, nödvändigheten av att själva utbilda oss i den, och särskilt hans tillämpning av motsättnings lag i studiet av alla problem, alltid med sikte på att definiera den huvudsakliga aspekten och tingens process. I den politiska ekonomin: Hans intresse för exploateringsförhållandena, och då särskilt mycket för den byråkratiska kapitalismen, med inriktning på revolutionens mognande och folkkrigets återverkan i den ekonomiska basen, såväl som hans uppmärksam-

het på imperialismens ekonomiska förhållanden genom att söka dess politiska konsekvenser. I den vetenskapliga socialismen: Hur han koncentrerar sig på folkkriget och dess konkreta uttryck i landet; hur han alltid har maktfrågan i tankarna och, i synnerhet, dess konkretiserande och utveckling som Ny Stat.

b. Om innehållet. Det väsentligaste och den mest utvecklade delen av gonzalos tänkande finns i Partiets allmän politiska linje. Detta tänkande upprätthåller alltså direkt linjen och dess fem element. Utgångspunkten för detta upprätthållande är hur han förstår och med fasthet vidmakthåller programets kurs.

c. I gonzalos tänkande bör vi framhäva det anmärkningsvärda fullbordandet av Ordförande Maos framlagda krav Teoretisk soliditet, förståelse av historien och ett bra praktiskt styrande av politiken.

IV. VAD ÄR DET FUNDAMENTALA

Det fundamentala i gonzalo tänkande är maktens problem Konkret, maktens erövrande

Peru, helt och hållet i hela landet, som konsekvent tillämpning av marxismen-leninismen-maoismens universella sanning på vår revolution. Men, då det är ett kommunistiskt tänkande, uppfattar det maktens erövrande i Peru som en del av maktens erövrande för proletariatet på världsnivå och att maktens erövrande i landet, som idag gestaltar sig i folkkommittéer, stödbaser och den Nya Demokratins Folkrepublik, tjänar till att upprätta proletariatets diktatur i vårt land, därför att utan den, är det omöjligt att marschera till kommunismen. Och allt detta i syfte att fast och beslutsamt tjäna etablerandet av folkrepubliker och framför allt proletariatets diktatur i hela världen, under ledning av Kommunistiska Partiet, med revolutionära arméer av ny typ, genom folkkriget och utvecklandet av kulturrevolutioner tills dess att kommunismen belyser hela jorden.

V. HÄRDANDE I TVÅ LINJERS KAMP

Det är genom en ihärdig, fast och skarpsinnig tvålinjerskamp, försvarande av den proletära linjen och besegrande av de motsatta linjerna som gonzalos

tänkande har smitts. Bland de mest framstående kamperna som förtjänas att uppmärksammas är de som fördes mot den nutida revisionismen - här speciellt representerad av Del Prado och hans medlöpare; de mot Paredes och hans gängs högerlikvidationism; de mot vänsterlikvidationismen ledd av Sergio och hans självutnämnda "bolsjeviker"; och de mot den högeropportunistiska linje som motsatte sig den väpnade kampens början. Utan kamp hade gonzalos tänkande inte kunnat utvecklas. Och hans anmärkningsvärda hantering av tvålinjerskampen inom Partiet är en fundamental fråga som vi bör studera och lära oss.

Att studera och, huvudsakligen, att tillämpa gonzalos tänkande är avgörande för att mer och bättre tjäna Partiet, folkkrigets utveckling och den proletära världsrevolutionen. Det är också av avgörande betydelse att lära av Ordförande Gonzalo för att helhjärtat kunna tjäna folket.

9. UTDRAK UR INTERVJU MED ORD- FÖRANDE GONZALO

El Diario: På tal om ideologi, var-
för Gonzalos tänkande?

Ordförande Gonzalo: Marxis-
men har alltid lärt oss att pro-
blemet ligger i att tillämpa den
universella sanningen. Ordfö-
rande Mao Tsetung insisterade
mycket starkt på detta: om
marxismen-leninismen-maois-
men inte tillämpas på den kon-
kreta verkligheten, är det inte
möjligt att leda en revolution,
inte möjligt att omvandla den
gamla ordningen, att förstöra
den, eller att skapa en ny. Det
är tillämpandet av marxismen-
leninismen-maoismen på den
peruanska revolutionen som
har frambringat Gonzalos tän-
kande. Gonzalos tänkande har
hårdats i vårt folks, huvudsak-
ligen proletariats, klasskamp,
i bondeklassens oupphörliga
kamp, och inom
världsrevolutionens vidare ra-
mar, mitt bland dessa slag som
skakat om jorden har de uni-
versella sanningarna så troget
som möjligt tillämpats på vårt
lands konkreta förhållanden.
Tidigare kallade vi det, det Väg-
ledande tänkandet. Och om
Partiet idag, genom sin kon-

gress, har sanktionerat termen
Gonzalos tänkande, är det ef-
tersom det genom folkkrigets
utveckling har skett ett språng
i det Vägledande tänkandet.
Sammanfattat är Gonzalos tän-
kande inget annat än tillämp-
ningen av marxismen-leninis-
men-maoismen på vår kon-
kreta verklighet. Detta innebär
att den är huvudsaklig speci-
fikt för vårt parti, för folkkriget
och revolutionen i vårt land,
och jag vill betona detta. Men
för oss är det, när vi ser ideo-
logi i världsmåttstock, vill jag
återigen betona, maoismen
som är huvudsaklig.

El Diario: Ordförande, för att gå
vidare något: det Kommunis-
tiska Partiets dokument slår fast
att Ni är Ledare för Partiet och
revolutionen. Vad innebär detta
och hur skiljer det sig från den
revisionistiska teorin om person-
kulten?

Ordförande Gonzalo: Här
måste vi minnas hur Lenin såg
på relationen mellan massorna,
klassen, Partiet och Ledarna. Vi
anser att revolutionen, Partiet,
vår klass, ger upphov till Le-
dare, en grupp av Ledare. Så
har det varit i varje revolution.
Om vi exempelvis tänker på
Oktoberrevolutionen har vi Le-

nin, Stalin, Sverdlovsk och några få andra, en liten grupp. På liknande sätt finns det också i den kinesiska revolutionen en liten grupp Ledare: Ordförande Mao Tsetung, och hans kamrater Kang Sheng, Chiang Ching, Chang Chun-chiao, bland andra. Alla revolutioner är på det här sättet, inklusive vår egen. Vi skulle inte kunna vara ett undantag. Här är det inte sant att det finns en undantag till varje regel, här handlar det om uppfyllandet av vissa lagar. Alla sådana processer har Ledare, men de har också en Ledare som är mer framträdande än de andra eller som leder de andra, i enlighet med förhållandena. Inte alla ledare kan ses på exakt samma sätt. Marx är Marx, Lenin är Lenin, Ordförande Mao är Ordförande Mao. Var och en är unik och ingen kommer vara precis som dem.

I vårt Parti, vår revolution, vårt folkkrig, har proletariatet genom en kombination av nödvändighet och historisk tillfällighet frambringat en grupp Ledare. Enligt Engels är det nödvändigheten som frambringar ledare, och en främste Ledare, men precis vem det är bestäms av tillfälligheten, ge-

nom en uppsättning specifika förhållanden som kommer samman vid en viss plats och tid. På detta sätt har även i vårt fall ett Ledarskap skapats. Detta erkändes i Partiet för första gången vid den Utökade nationella konferensen 1979. Men denna fråga innefattar andra grundläggande frågor som inte kan förbises och som behöver betonas: det finns inget ledarskap som inte baseras på ett tankesystem, oavsett vilken dess utvecklingsnivå än må vara. Den som har blivit den som talar som Partiets och revolutionens Ledare, måste man, som dokumenten säger, se i samband med den historiska nödvändigheten och tillfälligheten, och uppenbart i samband med Gonzalos tänkande. Ingen vet vad revolutionen och Partiet kommer göra med var och en av oss, och när detta klagörs är det enda att göra att påta sig ansvaret.

Vi har handlat i enlighet med Lenins åsikt, som är korrekt. Problemet med personkulten är en revisionistisk ståndpunkt. Lenin varnade oss för att förneka frågan om ledare, precis som han betonade nödvändigheten för vår klass, Partiet och revolutionen att föra fram våra

egna ledande personer och mer än ledande personer; Ledare och ett Ledarskap. Det finns en skillnad här som är värd att betona. En ledande person är någon som innehar en viss position, medan en Ledare och ett Ledarskap, som vi förstår det, representerar erkännandet av en auktoritet i Partiet och revolutionen som erhållits och bevisats under loppet av mödosam kamp — de som i teori och praktik har visat sig kapabla att leda och vägleda oss mot segern och uppnåendet av vår klass ideal.

Chrusjtjov tog upp frågan om personkulten för att motsätta sig kamrat Stalin. Men som vi alla vet var detta en förevändning för att angripa proletariats diktatur. Idag tar Gorbatsjov återigen upp frågan om personkulten, liksom de kinesiska revisionisterna Liu Shao-shi och Teng Shiao-ping gjorde. Det är därför en revisionistisk tes som till sitt väsen tar sikte på den proletära diktaturen och ledarskapet och den revolutionära processens Ledare, för att hugga av huvudet på denna. I vårt fall är målet specifikt att hugga huvudet av folkkriget. Vi har inte ännu proletariats diktatur, men vi har en ny makt

som utvecklas i enlighet med normerna för ny-demokrati, arbetarnas, böndernas och de progressivas gemensamma diktatur. I vårt fall försöker de beröva denna process dess Ledarskap, och reaktionärerna och de som tjänar dem vet mycket väl varför de gör detta, för det är inte lätt att frambringa revolutionära Ledare och Ledarskap. Och ett folkkrig, som det i det här landet, behöver Ledare och Ledarskap, någon som representerar revolutionen och står i spetsen för en grupp kapabel att kompromisslöst leda den. I synet är personkulten en ondskefull revisionistisk formulering som inte har någonting att göra med vår uppfattning av Ledare, som är i enlighet med leninismen.

El Diario: Hur känns det att vara den man som är mest eftersökt av regeringens repressiva styrkor?

Ordförande Gonzalo: Som om man uppfyller en uppgift och arbetar hårt för att fullgöra sin plikt. I övrigt gäller det att påta sig mer ansvar för revolutionen, för Partiet, för marxismen-leninismen-maoismen, för klassen, folket och massorna. Och att alltid förstå att vi bär

våra liv på våra fingerspetsar. Om det inte vore så, så vore vi inte kommunister. Så de har sina skäl. Mina är de som Partiet bestämmer, inför vilka jag önskar vara mer och mer sann och nyttig, för livet kan trassla ihop sig när som helst längs vägen, och vidare har det en början och ett slut, mer tid, mindre tid.

Diario: Har ni någon sorts fruktan?

Ordförande Gonzalo: Fruktan? Jag anser att det utgör en motståndning, att frukta och att inte frukta. Det gäller är att ta ideologin och stärka modet inom oss själva, det är ideologin som gör oss modiga, det som ger oss mod. Enligt min åsikt föds ingen modig. Det är samhället, klasskampen, som gör människor modiga, klasskampen, proletariatet, Partiet och ideologin. Vill man skulle den yttersta fruktan vara? Döden? Som materialist vet jag att livet en dag kommer till slut. Det som är viktigast för mig är att vara optimist, med övertygelsen om att andra kommer fortsätta det arbete jag är långiven, och kommer fortsätta föra det framåt tills de når sitt slutliga mål, kommunis-

men. För den fruktan jag skulle kunna ha är att ingen av oss skulle kunna fortsätta, men den fruktan försvinner när man har tilltro till massorna. Jag anser att den värsta fruktan, när allt kommer omkring, är att inte ha tilltro till massorna, att tro att man är oundgänglig, världens centrum. Jag tror att det är den värsta fruktan och att om man formas av Partiet, i den proletära ideologin, huvudsakligen i maoismen, så förstår man att det är massorna som gör historien, att Partiet gör revolution, att historiens gång framåt är bestämd, att revolutionen är huvudtendensen, och då går fruktan upp i rök och kvar blir bara tillfredsställelsen över att vara murbruk, och att tillsammans med andra murbruk tjäna till att lägga grunden till att kommunismen en dag kommer att stråla och lysa upp hela Jorden.

**VÅR KONTAKT-
ADRESS ÄR:
VÄNSKAPSFÖRENINGEN
SVERIGE- DET NYA PERU
BOX 67
212 12 MALMÖ**